De sancta Helena

de huiusmodi dictis veritatem imperiali maiestati de singulis seriatim asse-
rere nisi debita tempora more eius detur posse ulcionem. Quod audiens Helena dixit
Domine imperator ex quo modis omnibus scire vultis huius rei veritatem detis
mihi indutias modicas et ego iuncta cum filio meo et filia dicta vobis
imperator vestre serenitati difficilia reddam. Sic victus tandem eius precibus diem certam
veniendi et promissa dicendi ei assignavit. Die vero statuta adveniente
Helena anulum quem ei imperator in desponsacione sua ut predixi dederat
una cum nobilissimo imperiali muliebri ornamento quod rex predicte He-
lene usque in ipsum diem ita occultaverat quod nulli viventi de hoc quidquam
aperuit nec constabat apud se facte [illegible]. Ad imperatorem una cum
filio suo et filia vicina fuit et stans coram ipso imperatore dixit ei supplicando
Domine imperator rogo ut amore dei in hiis que vobis dixi contenti satis
et me ad ulteriora dicenda non cogatis. Imperator autem hoc facere penitus
recusavit et ad dicendum quid actum sit de filio et filia ipsius minis et verbis
coartavit. Dixit ergo. Domine imperator si dixero vobis veritatem non credetis
neque creditis ex quo hec non vultis me de huiusmodi subportare vestre no-
tifico maiestati quod iste Constantinus filius meus est filius vester. Ego
ipsum de vobis suscepi quando me puellam oppressistis. Et incipiens cepit
enarrare totam seriem rei geste sicut in principio huius opusculi continetur.
Cum vero ego sensissem me a vobis concepisse decrevi potius velle in villa una
in paupertate vitam ducere et de laboribus manuum mearum victum querere
quam ad natalem patriam redire et videre iterum amicos et notos cum hac sine
paupertate et cum necessariorum sufficiencia per annos secundum vires meas
sustinui. Et ideo extunc pelegi hic manere et mansi usque in hodiernum
diem et filium meum Constantinum de manibus seu laboribus manuum mearum
educavi. Verum duo mercatores Romani ipsum in pueritia auferentes
ad domum suam receperunt et educaverunt per aliquos annos domi ipsorum
ad quos miserunt perductum sicut perduxerunt ad civitatem et iudices filium
vestrum fore dicentes. Filie imperatoris [illegible] hic prius copulari non
noluit parare et ideo vendentes ipsum fecerunt quod ut a vobis in-
vaderet se recepisse affirmaverat. Perducentes eos ad quandam insulam
ut dicitur fame interire collocabant et ipsis dormientibus [illegible]
abierunt ad Romam cum suis navibus [illegible] fuerint [illegible]
[illegible] deseruit [illegible]
[illegible] iudicium et Danielem de lacu leonum liberavit nolens innocentes
perire [illegible] fecit quendam bonum [illegible] cum suis [illegible]
dictam insulam applicare et [illegible] dispositione clementia divina
[illegible] qui [illegible] eos ad Romam perduxit
Ego autem paupercula filium meum [illegible]
per [illegible]